dem decoꝝ admodū ī pſtitiaꝝ effectū:
et cunctis admirabilē reſpuis? dic mi
hi: nondū aduertis qualia in eū ꝟba
iactes: aut quod audeas facinus: q̄ et
xp̄i ſit membrū: et eiuſdē ac dn̄i cor-
pus gerat: eūqꝫ pro capite habeat: pro
menſa ꝛ veſte: proqꝫ luce et ſponſo ac
demum vniuerſoꝝ loco ducat. Neqꝫ
hūc ſolū: ſꝫ alios pleroſqꝫ maledictis
offēdis. Cōtine te iā ꝛ deſine īſanire:
recognoſce fratrē: ediſce furētis hec
dicta eſſe: ꝛ animi valitudīe laborān-
tis. q̄npotius lōge his aliena hunc in
modū ꝓfare. Nunq̄ deſiſtā: beniuolē-
tia te cōplecti: vel ſi centies a te pati-
ar repulſaꝫ. hoc pacto et fratrē lucri-
feceris: viues qꝫ hāc ī dei laudē vitā:
et future btītudinis nō eris īmunis.

¶ Dauidica cantica diuerſis ſubſer-
uiunt noſtris cōſolationibꝰ ꝛ medita
tionibus. ¶ Sermo xv.

Quemadmodū cibo vita hec
ſuſtētatur que mox eadē illā
ſummiſtrat: ſic ꝛ ſi boīs actio-
nibus adnitamur: ſpū potiemur: quo
pacto et bonis opibus abundabimꝰ.
quibꝰ cōtra ſi caruerimus: idē a nob
ſpūs auolabit: quo deſtituti. neceſſe
erit circa res gerēdas claudicare. Si
quidē ſpū hoc decedente: impurꝰ ſuc
cedet. quod liq̄do pōt in ſaule cogno
ſci. q̄ ſpū quid refert ſi non adeo ipſi
vrgemur queadmodū Saul vrgeba
tur: q̄n ex malefactis ipſi ꝛ flagellitijs
et angimur et ſtrangulamur? Opꝰ ita
qꝫ nobis dauitica cithara: vt anīe di-
uina carmina: cū a ꝓpheta: tum bonis
actionibus deſumpta: incinamus. ho
rum vtrūuis mō egerimus: vel daui
tico cantico occepto: vel optimis ini
tis facinoribus: non ſecus demonem
impugnabimꝰ: ac Dauid ſolebat ſaul
veſaniam lenire: eritqꝫ eiuſmodi nob
ad iuſticiā medela. Quinetiam demo
num furoꝝ efferatius concitabitur: cū
ſe nobis praua ſuggerētibus: nihil ip
ſi ad malum flectimur: verentur eniꝫ
vel initio ſtati impuriores illi ꝛ male
fici: ne ex ſuis nefarijs ſuggeſtionibus
ad laudabile aliquod facinus conuer
tamur. cūqꝫ nos viderint immotos
ꝓſtare et timore priſtino vacui erunt
et cura. Idcirco re bn̄ geſta: canticū
decantemus: vt demonicum illud vel
vrgētiſſimum ꝓpulſemus ſcelus. De
mones quidem non prorſus priuare
nos celo poſſunt: quin iuuēt plerūqꝫ
nos oppugnando: vigiles tamē ꝛ ſo
brios ad celos capeſſendos: e qbꝰ: de
lictis ꝛ ſcelere pleriqꝫ deijciunt. nā q̄
volens delinquit vel ſpōte furit: de
mon eſt: preterea neqꝫ veniā ab hoīe
neqꝫ miāꝫ ꝓmeretur. Incinamꝰ itaqꝫ
anime hoc ſe pacto habenti: cum alijs
ſacraꝝ literaꝝ ſcriptis ꝛ dauitica: ꝛ ita
vt os cauendo mentem erudiat: ne-
qꝫ enim tenue illud ꝛ exiguum videri
debet. ſiquidem cum linguam ad can
tum inſtruimus: pudebit animaꝫ vel
contraria ſentientem: non ſalteꝫ canē
tem illā imitari. Qua ex re neqꝫ id ſo
lum vtilitatis aſſequemur: quin ꝛ plē
raqꝫ alia que nobis conducēt referē
mus. Diſſerit quippe ꝓpheta ille non
ſoluꝫ futura: ſed de viſibilibus his de
qꝫ inuiſibili celoꝝ ſtructura diſputat:
cupientiqꝫ tibi forſan edoceri. vtrum
hoc celum eodem ſit ſtatu perpetuo
permanſurum nonne reſpōdebit Da
uid diceꝫqꝫ? Celi quemadmodum ve
ſtimentum veteraſcent. ac velut ami
culum mutabis eos et mutabuntur.
Itē de forma celoꝝ ſi quid optaueris.
audire illud intelliges. Extendo ce-
lum ſicut pellem. Inſuper ſi de celi
dorſo volueris quid amplius noſſe
diceꝫ tibi. qui obtegit aquis ſuperiora
eius. neqꝫ his contentus: quin etiam
de latitudine et altitudine mētionem
facit: oſtendens vtraqꝫ hec: pari eſſe

menſura. Quantū inquit diſtat ortus
ab occidente elōgauit a nobis iniqui
tates noſtras. Secūdū altitudinē ce-
li a terra obfirmauit dñs miſericordi
am ſuā ſuper timentes ſe. Accedit eti
am ſi terraꝝ fundamenta conquiras:
neq̄ȝ illa te clam ſit habiturus cū pſal
lentem illum huiuſcemodi audieris.
Qm̄ ſuper maria fundauit eā. Itē ſi
terre diſcuſſus cognoſcē cauſas cē cu-
piſces: intelliges. Qui reſpicit terram
et facit eā tremere. Hoc modo omnē
ex aīo ambiguitatē eximet. Noctis
preterea ſi rōnē requiris: vel hāc re-
feres ab eo edoctus. In ea enī pertrā
ſibunt oēs beſtie ſilue. Ad quā etiaȝ
ſint montes vtilitatē effecti reſponde
bit Mōtes excelſi ceruis. Quid opis
et lapides ferāt exponit Petre refu-
giū erinacijs. Quid vel arbores ſint
infecunde create Ibi enim ⁊ paſſeres
nidificabunt Quid inſuꝑ ſibi velint
in ſolitudīe fontes: in his quidē habi
tabūt beſtie agri. q̄d vinū vt nō ſolū
eo in potu vtaris: qn̄ ad id vel aqua
facere ſatis potuiſſet: quin vt te faci-
at iocundiorē. Vinuȝ inquit letificat
cor hoīs: vt intelligas quouſq̄ȝ vini
vſus progredi debeat Vn̄ aūt ⁊ aues
et fere beſtie nutriātur audies ab eo-
dē hoc pacto dicente Oīa ad te reſpe
ctāt dn̄e vt des illis eſcaȝ in tempore
oportuno. At ſi de beluis queras: rn̄
debit vel has tui gratia fuiſſe creatas
hoc modo. Qui educit herbas beſtijs
et virentia in ſeruitutem hominum.
Quid luna ſit opus audi dicentem il
lum. Qui fecit lunam in tempꝰa Quid
preterea q̄ viſuntur vniuerſa. ⁊ que
nuſq̄ȝ apparent creata ſint: clare edo-
cet. Ipſe dixit et facta ſunt: ipſe mā
dauit et creata ſunt. Neq̄ȝ mortis fu-
tura ſit eterne ſolutō hoc pacto te in
ſtruit. Deus liberauit animā meam
de manu inferi cū me ſuſceperit Vn̄

etiā noſtrū hoc corpus ortū ceperit:
explicat Recordatus ſuȝ qm̄ puluis
ſumus. Quo ve ſit ⁊ inpoſterum re
diturū ita docet. Et in puluerē ſuum
reuertetur Vtq̄ȝ vniuerſa ſint in tui
gratiā creata ita diſſerit. Gloria ⁊ ho
nore coronaſti eum dn̄e ⁊ conſtituiſti
ſuper opera manuum tuarum. Quid
vero mortales ipſi cōmune cū angelꝭ
habeamus ita explicat. Minuiſti euȝ
paulo minus ab angelis. De diuino
auteȝ in nos amore illud affert Quē
admodū pater filios miſeratr̄: ſic ſe ti
mentiū miſertus eſt dominꝰ. De his
etiam que nos in futurum manēt: de-
q̄ȝ vite huius fine quietiori ita dicit.
Reuertere anima mea in requiē tuā
Cur aūt tam vaſta ſit celū magnitu-
dine hoc inquit. Celi enarrant gloriā
dei. Cur nox et dies ſint facti: non vt
lucem duntaxat prebeant et quieteȝ:
ſed etiam vt erudiant. Non ſunt inq̄t
loquele neq̄ȝ ſermones: quoꝝ non ex
audiantur voces eoꝝ. Quo demum
pacto et mare terras obeat. Abiſſus
ſicut veſtimentum amictus eius. ita
quidem apud hebreos habetur. Ex
his itaq̄ȝ enarratis ſumentes initiuȝ
et reliqua pernoſcetis. de chriſto ſcȝ:
deq̄ȝ eius reſurrectiōe: de futuris ſup
plicijs: deq̄ȝ his que bonis moribus
aduerſantur. de legibus. ita vt multi
plici bono refertos. vobis liceat da
uiticos codices conuenire. Nam ſi
in moleſtiam aut aliquam animi per
turbationem incideris. plurimum hi
ad te conſolandum valebunt. ſi fue-
ris in peccata prolapſus: q̄ȝ multa ibi
dem inuenies ad medelaȝ. ſi pauper-
tate eris vel preſſuris grauatus. mul
tos tibi ex his ad tranquillitatē por-
tꝰ videbis offerri. Si iuſtꝰ: nō medio
crē eris ſecuritatē nactꝰ. ſi crimi ob
noxiꝰ: fiducie plurimū. Quippe ſi ꝓ iu
ſtitia ſis mala ꝑpeſſus: illū audies ꝑdi

cantem. Quoniam te ꝓpter tota die
moꝛtificatus ſum. et illud. Eſtimati
ſumus ſicut oues occaſionis. hec om
nia venerunt ſuper nos. nec obliti ſu
mus tui. At ſi ex re bene geſta inſole
ſcere ceperis: audies eundem dicentē
Ne ingrediaris in iudiciū cuꝫ ſeruis
tuis domine. quoniam non iuſticabit̄
coꝛam te omnis viuens: ſic mox hūi
litatem ſectaberis. Quī etiam ſi quic
piam commiſeris: vel deſperatiōe ca
pieris. intelliges illum frequentius
id incinentem. Hodie ſi vocem eius
audieritis nolite obdurare coꝛda veſ
ſtra. quo audito ſtatī reſipiſces Poꝛ
ro ſi regio fueris diademate īſignitꝰ.
elatus inſuper et tumidus: illud edi
ſces Non ſaluatur rex magnis viribꝰ
nec gigas ſue virtutis magnitudine.
Sic poteris modū ſuperbie ponere.
Si opibus preterea afflues ⁊ gloꝛia:
rurſus audies modulantem. Ve qui
confidunt potentie ſue et multitudīe
diuitiarum ſuarū gloꝛiantur. ⁊ illud.
Homo ſicut fenum dies eius: nec de
ſcendet cum eo gloꝛia eius. hoc pacto
nihil duxeris foꝛe in terris magnifa
ciendum. ſiquidem gloꝛia et potētia
fulgoꝛe cuncta excedunt. que duo ſi
fuerīt per te neglecta: quid eſſe aliud
pōt cuius apud te ratio conſtet? Qꝫ
ſi in aliquo fueris animi meroꝛe con
ſtitutus: intelliges. Quare triſtis es
anima mea et quare conturbas me.
Spera in domino quoniam confite
boꝛ illi. At ſi nōnullos videris pꝛoba
ri immerito: id dices. Non emulari
in malignantibus: quoniam quemad
modum fenū exareſcent. et tanq̄ ole
ra virentia concident. Si iuſtos ſpe
ctaueris eque atqꝫ iniuſtos pena affi
ci: ſenties haud parē foꝛe ſupplicij cau
ſam. Pleraqꝫ ſunt inquit peccantiuꝫ
flagra: que tamen iuſtis inferri ꝓphe
ta non aſſerit quin multe ſunt inquit
iuſtoꝛum anguſtie ⁊ ex his omnibus
liberauit eos dominus. Et rurſum.
Moꝛs peccatoꝝ peſſima. Et honoꝛa
bilis coꝛam domino moꝛs ſanctoꝛuꝫ
eius Hec itaqꝫ frequētius repete: in
ſtructuſqꝫ iſtiuſmōi erudiē. nā verbis
hiſce vel ſingulis per nos ſimpliciter
ex trāſcurſu pꝛolatis: patētiſſimū ieſt
ſententiarum pelagus. Qꝫ ſi libue
rit pꝛophetica hec dicta diligentius
perſcrutari: videbitis maximam inde
diuitiarum copiā fluxiſſe. Licebit ite
rea volenti cuiqꝫ: ex dictis hiſce que
inheſerint vitia repurgare: ſi neqꝫ in
uidiam facile admittat neqꝫ meroꝛeꝫ.
ſi diuitias contēpſerit: ſi anguſtias:
anxietates: egeſtatem: pꝛo nihilo du
xerit: ſi vitaꝫ deniqꝫ ipſam nihili eſſe
exiſtīauerit. Eiuſmodi a te opinatio:
vitia ꝓpulſabit. pꝛo quibus omnibus
et gratie ſunt deo agende: vt his rebꝰ
cōtēptis gazas attrectemus celeſtes.
et per aduerſantiū rerū tolerantiam:
perqꝫ ſacroꝝ ſcriptoꝝ conſolationeꝫ:
ſpem habeamus: ⁊ futura beatitudīe
potiamur.

¶ Diuitie erogāde ſunt pauperibus
multiplici cauſa ⁊ fructu.

¶ Sermo. xvi.

SI opifices qui manuū ope ī
duſtria qꝫ vel opibꝰ p̄ſidēdo:
vitā ducūt: tantā p̄ ſe tulerīt
liberalitatē: vt pleriſqꝫ fidelibus opē
tulerīt. quā erūt hi qui bonis foꝛtune
abūdāt veniam habituri qui egenos
deſpexerint? Quinetiā nec ſuo ſangui
ne illi nec vite pepercerunt: vt deo
ſe moꝛigeros pꝛeſtarent: cum ipſe vt
tenui plerunqꝫ pecunie parcas: nihil
pꝛoꝛſus anime tue indulgeas. Dicet
aliquis. Erga pꝛeceptoꝛem ⁊ dn̄m ta
les ſe illi pꝛeſtitere: nō tn̄ eadē ſunt ī
diſcipulos munificentia vſi: quod in
re dici nō pōt. Siquidē vt legimꝰ gē
tilis eccl̄ia: his gratias ageret qui ⁊ ſi